

[Socialministeren]

at få ved et job på arbejdsmarkedet. Ikke desto mindre er det således, at de nye regler om kontanthjælp nu har fungeret i knap 5 måneder, og jeg finder på den baggrund ikke, at vi på nuværende tidspunkt skal lave en eller anden hovsalsløsning ved at ændre disse forhold, så meget desto mindre som de var Folketinget fuldt bekendt, da vi vedtog loven, hvor der var et flertal i Folketinget, inklusive regeringen, der ønskede at styrke børnefamiliernes økonomi, når børnefamilierne var på kontanthjælp. Det betød i en række eksempler, som vi gennemgik nøje i Socialudvalget på det pågældende tidspunkt, at man ville have mere til rådighed på kontanthjælp. Derfor mener jeg, at vi må afvente nogle regnskabstal yderligere og ikke mindst kommunernes regnskabstal og se på, hvordan det er gået, inden vi skrider til at drøfte i en forhåbentlig større kreds, om dette er et af de passiverende momenter i bistandshjælpen, som jeg er enig med spørgeren i, at vi meget gerne skal have fjernet. Der er adskillige grunde til, at mennesker bliver hængende i systemet. Dette kan være en af grundene, men jeg vil gerne advare spørgeren imod den opfattelse, som fremgår lidt af spørgsmålet, nemlig at man bare kan vælge selv, om man vil være på kontanthjælp eller man vil have et job. Det forholdt sig ikke sådan, og det havde jeg lejlighed til allerede i går under debatten her i Tinget at gøre opmærksom på.

Jane Oksen (FP):

Jeg er udmærket klar over, at folk selvfølgelig helst vil arbejde, men jeg mener også, at loven bør være sådan, at den motiverer folk til det, og det synes jeg der er oplagte beviser på, at den ikke gør. Der er talrige henvendelser fra socialchefer, også fra socialchefernes årsmøde, hvor det uheldige i denne lov blev fremdraget. Socialchefernes formand kaldte det et paradoks, at man havde forbedret børnefamiliernes vilkår så meget, at det ikke kunne betale sig at arbejde.

Jeg er ikke tilfreds med socialministerens svar om at vurdere loven efter nytår. Jeg mener, at denne lov bør ændres omgående. Det er mange millioner kroner, der kastes ud til ingen nytte. Jeg ved udmærket, at det flertal, der dengang vedtog loven, var klar over, at der blev øgede udgifter. Det var endda så galt, at Socialdemokratiet og SF stemte imod, fordi de mente,

at udgifterne var for lave. Det må altså betyde, at både SF og Socialdemokratiet mener, at vi bør have en bistandslov, der giver folk endnu større fordele ved ikke at arbejde. Det kan ikke være rigtigt, at man kan få 7.000 kr. skattefrit mere end ved at arbejde. Men jeg vil da være tilfreds, hvis vi i Socialudvalget drøfter det, men jeg vil gerne anmode ministeren om at tage det op omgående; jeg mener ikke, det er noget, der bør syltes, når vi har beviserne på bordet.

Så skal jeg i øvrigt takke for svaret.

Preben Møller Hansen (FK):

Siden vi kom ind i fællesmarkedet, har skiftende regeringer grebet ind i de eksisterende overenskomster og dels forlænget overenskomsterne ved lov, dels dikteret, hvor meget lønmodtagerne måtte få i lønforhøjelse. Mener ministeren ikke, at hvis man havde undladt disse indgreb i faglige rettigheder, havde man haft et højere lønniveau? Dermed ville man ikke have haft den situation, hvor en bistandsmodtager får mere, end vedkommende ville få ved at arbejde. Under alle omstændigheder er det ikke bistandsmodtagerne, der får for meget, det er lønmodtagerne, der får for lidt.

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg er ikke i besiddelse af hr. Preben Møller Hansens udsyn, som gør, at man kan sætte dette forhold i forbindelse med medlemskab eller ikkemedlemskab af fællesmarkedet. Jeg kan kun sige til hr. Preben Møller Hansen, at jeg godt kan se nogle lidt større problemer, der var opstået, hvis ikke skiftende regeringer på forskellige tidspunkter havde grebet ind over for, hvad der var ved at ske på arbejdsmarkedet. Dette er ikke et mål i sig selv, men der kan optræde nogle helt andre problemer, som nok er væsentligt større end det, vi snakker om her.

Formanden:

Hr. Berlau. Jeg beder om, at vi holder os til det spørgsmål, der er stillet.

Berlau (FK):

Det kan godt være, at formanden mener det, men jeg ved ikke rigtig, hvordan jeg ellers skulle komme ind i debatten i denne situation. Jeg har den 18. november 1987 stillet et spørgsmål til udenrigsministeren, som jeg ikke ser trykt op i spørgsmålene i dag. Jeg har ladet mig fortælle,